

і відповідно допоможе запровадити господарську практику, адаптовану до глобальних проблем.

Вирішення проблеми обмеженого доступу до фінансових ресурсів має величезне значення для учасників агропродовольчих ланцюгів. Які впливають на виробництво, переробку, зберігання, торгівлю, організаційні і правові аспекти ведення бізнесу і забезпечення належної якості агропродовольчої продукції.

Список використаних джерел:

1. Ладуніка І. С. Дослідження факторів впливу на конкурентоспроможність вітчизняних підприємств / І. С. Ладуніка, М. І. Братанов // Економіка та управління підприємствами. Мукачевський державний університет. – Вип. 5. – 2016. – Ст. 189-194.

2. Єдина комплексна стратегія та план дій розвитку сільського господарства та сільських територій в Україні на 2015-2020 роки. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://minagro.gov.ua/node/16025>.

S. Graur, A. Savchenko. Characteristics of the aggreganic chain elements.

Summary

The question of the characteristics of elements of agro-food chains is studied. The competitiveness of the agro-food sector worldwide is dependent on links in the value-added chain.

Key words: *agro-food chains, agrarian sector, competitiveness.*

*Науковий керівник: Пісоченко Т. С., канд. екон. наук,
асистент кафедри обліку і оподаткування,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна
pisochenko@mnaui.edu.ua*

Карпов В.А.

*Магістр факультет менеджменту,
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв, Україна
Karpov_V@gmail.com*

ІНСТРУМЕНТИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

У даній роботі досліджено теоретичні та практичні аспекти формування та реалізації державної політики регіонального розвитку в Україні. Визначено класифікацію регіонів, інструменти та методи ведення державної регіональної політики.

Ключові слова: *«регіон», «регіональна політика», «регіональний розвиток», «державна регіональна політика».*

Розвиток України, зорієнтований на європейську інтеграцію, ставить перед нашою державою ряд актуальних завдань. Найважливіше значення серед них мають: реформування владних відносин та основних сфер економіки, визначення стратегії реалізації принципів сталого розвитку на національному, регіональному та місцевих рівнях; дотримання збалансованого соціально-економічного розвитку регіонів і підвищення їх конкурентоспроможності. Практичне втілення цих завдань потребує удосконалення національної системи регіонального управління, здійснення реформ у головних сферах економіки, розвитку місцевого самоврядування.

Дослідивши наукові праці з регіонального розвитку, слід відзначити, що:

- протягом багатьох років ніхто серйозно не оцінював зростання диспропорцій між регіонами, як загрозу безпеці держави. Вважалося, що головне – аби загальна тенденція макроекономічних показників була позитивна. Навіть після запровадження поняття депресивності регіону, не запропоновано адекватних інструментів, які б дали змогу поступово це подолати. Нарощування дотування таких регіонів породило нову проблему – небажання працювати над їхнім економічним розвитком;

- брак інституційної пам'яті в центральних органах виконавчої влади та в облдержадміністраціях, зміна урядів і голів ОДА майже щороку не дає нікому з них змоги реалізовувати стратегічні програми та проекти. Адже в цій ситуації кожен прагне продемонструвати свою управлінську здатність на короткій дистанції, а це передусім популістські заходи, які дають видимий позитивний ефект лише в короткостроковій перспективі [1].

Таким чином, головною проблемою державної регіональної політики України стала зростаюча диференціація регіонів за рівнем розвитку. В цьому контексті особливе місце займає проблема формування державних інструментів економічного розвитку регіонів. Умовою успішного вирішення проблем регіонального розвитку є наявність ефективних інструментів регіонального розвитку.

Варто відмітити, що державна регіональна політика – складова політики держави, спрямована на організацію її території в економічному, соціальному, екологічному, політичному аспектах відповідно до державної стратегії розвитку.

Хвесик М.А. та Горбач Л.М. [2] запропонували наступні інструменти регіональної політики стимулювання розвитку проблемних регіонів:

- фінансування еміграції населення;
- розміщення державних підприємств (програми розвитку регіонів);
- надання допомоги окремим підприємствам (пільги, субсидії, створення вільних економічних зон);
- «оздоровлення» території (стимулювання прикордонного співробітництва).

Крім зазначеної класифікації, відповідно до суб'єкта управління, розрізняють регіональну політику на рівні держави та власне на рівні регіону.

Головний інструмент реалізації державної політики регіонального розвитку України — Державна стратегія регіонального розвитку, що являє собою модель досягнення загальнонаціональних цілей: обґрунтування мети; визначення наявних тенденцій і закономірностей розвитку; формування пріоритетних напрямків структурної, інвестиційної, інноваційної, соціальної політики, формування сценарію перспективного соціального та економічного розвитку регіонів, визначення етапів і термінів його реалізації [3].

Існують такі інструменти ведення державної регіональної політики [4]: інвестиції у людський розвиток; державні цільові програми; державний фонд регіонального розвитку; угоди щодо регіонального розвитку; проекти регіонального та місцевого розвитку; формування регіональних інноваційних

систем; розвиток місцевого самоврядування та стимулювання самоорганізації у розв'язанні питань місцевого значення; програми подолання депресивних територій; міжрегіональне співробітництво; підготовка управлінських кадрів та ін. Через інструменти та механізми державної регіональної політики забезпечується державне регулювання розвитку регіонів.

Отже, політика регіонального розвитку повинна враховувати типологію регіонів і передбачати надання підтримки й допомоги в ефективному поєднанні підходів до регіонального розвитку, пов'язаних із заохоченням розвитку села, зокрема забезпечення доступності державних послуг. Це має бути однією з чітко поставлених цілей регіональної політики та метою національної стратегії регіонального розвитку, яка передбачатиме спеціальні пом'якшувальні механізми й заходи, стосовно розбудови здібностей для ефективного використання ресурсів.

Список використаної літератури:

1. Збірник «Нова державна регіональна політика в Україні». — К.: Крамар, 2009. — 232 с.
2. Хвесик М. А. Стратегія соціально-економічного розвитку регіону (на прикладі Волинської області) : монографія / [М. А. Хвесик, Л. М. Горбач, Н. В. Вишнеська, Ю. М. Хвесик]. — К. : Кондор, 2004. — 376 с.]
3. Формування політики регіонального розвитку: досвід країн Центральної та Східної Європи в контексті вступу до ЄС. — К.: К.І.С., 2007. — 166 с.
4. Вакуленко В. М., Гринчук Н. М., Державна регіональна політика: Навч. посіб. — К.: НАДУ, 2007. — 112 с.

V. Karpov. Tools and technologies of regional development.

Summary

In this paper the theoretical and practical aspects of the formation and implementation of the state policy of regional development in Ukraine are researched. The classification of regions, instruments and methods of conducting state regional policy is defined.

Key words: "region", "regional policy", "regional development", "state regional policy".

Науковий керівник: Галунець Н.І., асистент кафедри публічного управління та адміністрування і міжнародної економіки, Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна

Коробко Ю. В.

Магістр 2 курс спеціальності 071 «Облік і оподаткування»,

Кіфа В. В.

Магістр 2 курс спеціальності 071 «Облік і оподаткування»,

Миколаївський національний аграрний університет,

м. Миколаїв, Україна

ЗБЕРЕЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО БАГАТСТВА ТЕРИТОРІЙ КРАЇНИ: ТЕОРЕТИЧНІ І ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ

Досліджено теоретичні аспекти збереження національного багатства територій країни, враховуючи регіональні особливості.

Ключові слова: національне багатство, збереження, раціональне використання, збалансований розвиток.

Важливою і невід'ємною складовою розвитку економіки є забезпечення раціонального використання національного багатства, враховуючи регіональні